

Jennifer Crusie

Veidrad voodikaaslased

Värskendavalt vaimukas lugu!

1. peatükk

Kui Tess Newhart korteriukse lahti tegi, nägi ta Nick Jamie-soni, kes seisis lävel pika, tõmmu ja edukana ning naise nägemise üle kahtlaselt rõõmsana, kena otsekohene nagu meeldivas inimlikus vastuolus täiusliku rätsepaülikonnaga. Tess põrnitses teda kahtlustavalt, summutades naeruväärset kergendus-, õnne- ja ihalainet, mis temas jõudu kogus lihtsalt sellepärast, et mees oli tagasi.

Siis ajas Nick käed laiali, et teda emmata.

“Tess!” ütles ta säravalt naeratades. “Sa näed suurepärase välja!”

Tess vaatas oma lohmakat laigulist dressipluusi ja kulunud siniseid dressipükse, mis ulatusid tema pikkade säärete keskkohani. Nii palju siis kergendustundest, õnnest ja ihast. Ta pööritas silmi ja kahtlused said kinnitust. “Jajah.” Ta lõi ukse kinni ja lükkas mõlemad riivid ette.

“Ole nüüd, Tess,” hüüdis Nick läbi ukse. “Sellest on möödas terve kuu. Tegelikult üks kuu, üks nädal ja kaks päeva, aga kes see loeb? Olgu, mina loen. Ma igatsen su järele. Ma helistan sulle, aga sina ei helista tagasi. On see õiglane? Me peaksime sellest rääkima.”

“Ei peaks,” vastas Tess kindlalt, aga tema ilme oli eba-kindel ja ta tõmbas sõrmedega läbi lühikeste punaste juuste. Kui Nick poleks olnud nii salakavalalt kalkuleeriv, oleks mees just see, keda tal praegu vaja on. Olukord oli siiski vastupidine. Nick oli salakavalalt kalkuleeriv ja kui ta ilmus

meelitusõnadega Tessi ukse taha, siis tahtis ta midagi. Ja tõenäoliselt mitte Tessi. See oli kindlasti seotud raha, ametikõrgenduse, positsiooni või kõigi kolmega. Tess raputas otsustavalt pead ja läks üle halli kulunud põrandakatte tagasi tooli juurde, et pooleli jäänud jutuajamist jätkata.

“Kes see kõva mees on? Sinu majaperemees?” Gina DeCosta lamaskles Tessi muhklikul diivanil, sõnakuulmatud mustad juuksed silmadel, väike kogu tohutu suure musta T-särgi sees ja jalas liibuvad retuusid. Gina sirutas ettevaatlikult jalga ja võpatas.

“Hullem veel.” Tess vajus logisevasse tugitooli, mis ägas tema raskuse all, ja heitis pikad jalad üle käetoet. “Tead, iga kord, kui ma arvan, et olen põhjas, laseb keegi põhja veel allapoole.”

Nick tagus uksele. “Tess, tee lahti!”

“Kes see on?” uuris Gina.

“Nick, aga ma ei taha sellest rääkida,” vastas Tess enne, kui sõbranna jõudis midagi öelda. “Ma ei tee seda ust enam iialgi lahti. Kõigepealt Nick ja varsti tuleb majaperemees.” Tess patsutas põlvi ja suur must kass hüppas talle sülle, saades tagasi koha, mille ta oli kaotanud, kui Tess ust avama läks. “Vabandust, Angela,” pöbises Tess kassile.

“Tess?” hüüdis Nick. “Jäta nüüd. Käitume nagu täiskasvanud. Või sina käitu ja mina teesklen. Tess?”

Gina kortsutas ukse poole kulmu. “Miks sa Nicki väldid?”

“Hm,” ümises Tess ja pidas veidi aru. “Asi on selles.” Ta tõusis ja kass pidi taas sülest lahkuma. “Ma avasin ukse ja ta ütles...” Ta ajas käed laiali ja naeratas Ginale säravalt: “Tess, sa näed *suurepärase* välja!”

Gina vaatas Tessi dressi. “Oih.”

“Just nimelt.” Tess vajus uuesti toolile. “Tead, iga kord, kui ma Nicki vaatan, mõtlen ma, et jah, ta on lahe, aga ta on ka võimuahne nälkjas, nii et hoia temast eemale, ja siis

vaatab teda minu keha ja ütleb: "Terekest, ilus poiss, tule emme juurde." Tä raputas pead. "Ma pean oma kehaga tõsise jutujamamise maha pidama."

Gina vaatas taas dressi. "Ma ei usu, et see sind kuulab. Kui sa mind nii riidesse paneksid, ei kuulaks ma sind ka."

"Unusta riided," tähendas Tess. "Sa räägid juba nagu Nick."

"Hästi. Uus teema. Miks sa majaperemeest ootad?"

"Ma kaebasin tema peale." Tess muigas selle mõtte üle silmanähtavalt rõõmustades.

"See oli sinust küll inetu," sõnas Gina. "Mida ta tegi?"

"Asi on pigem selles, mida ta ei teinud." Tess sättis end istuma, valmistudes jutustama majaperemehe pattudest. "Viimase kahe kuu jooksul on selles majas kolme korterit rüüstatud ja Ray ei viitsi isegi välisukse lukku korda teha. Siia võib ju igaüks sisse astuda. Keegi pidi midagi ette võtma." Tä muigas. "Ja ma mõtlesin, et kes veel kui mitte mina."

"Tess?" hüüdis Nick taas. "Siin pole turvaline. Kui mind sinu nipsakuse pärast paljaks röövatakse, ei anna sa seda endale kunagi andeks."

Mõlemad naised pöördusid ukse poole ja siis vaatas Gina Tessi. Tess kehitas õlgu.

"Hästi," jätkas Gina, unustades Nicki. "Sa võtsid midagi ette. See mind ei üllata. Ent mind üllatab, et sa tegid midagi nii tagasihoidlikku."

"Nojah, ma mõtlesin küünaldega protestimarsi korraldamisele," nentis Tess muiates. "Kõik üürnikud oleksid võinud küünlad süüdata ja marssida Ray kodu juurde, aga see maja on nii tuleohtlik, et me poleks elusana välisukseni jõudnud. Korraks mõtlesin ka välgumihklite peale, aga see tuletas meelde vastaskorteri Stanleyt."

"Stanleyt?"

“Kas sa pole Stanleyt näinudki?” Tessi muie venis laiemaks. “Stanleyl on alati seljas sama T-särk ja see ei kata ta kõhtu ära, aga Stanley kõht pole ilus vaatepilt. Tõtt-öelda...” Tessi näole tekkis äraolev ilme. “Tõtt-öelda pole ma kellelgi peale Stanley kõhu peal habet näinud.” Ta kortsutas kulmu. “Kas ta raseerib seda?”

Gina krimpsutas nägu. “See on ju jälk.”

“Minu meelest ka ja seepärast ma ei suutnudki Stanleyt välgumihkliga ette kujutada. Küll tõrvikuga, aga mitte välgumihkliga.” Tess naeratas taas. “Aga siis mõtlesin, et võiks Stanleyle anda sõnnikuhargi ja ta rongkäigu etteotsa panna.” Ta üritas seda ette kujutada. “Tead, Stanley meenutab väga Quasimodot.”

“Kuule, Tess, ole nüüd,” hüüdis Nick. “Ma tulin vabandust paluma. Kas see ei tähenda midagi?”

Gina kergitas küsivalt kulmu, aga Tess raputas pead, nii et Gina jätkas Stanley ja sõnnikuhargi teemal. “Quasimodol polnud ju harki,” sõnas ta. “Filmis küll mitte.”

“Igatahes pidin ma midagi ette võtma, enne kui keegi viga saab,” jätkas Tess. “Niisiis käitusin nagu täiskasvanud inimene ja esitasin kaebuse.”

“Õige valik,” nentis Gina. “Stanleyle hargi pihku pistmise eest pokri sattumine poleks su karjäärile kasuks tulnud.”

“Mu karjäär on niigi kutu.” Tess laskus tooli seljatoele. “Ma ei tahtnud sulle rääkida, sest sa oled esimest õhtut pärast ringreisi kodus ja ma tahtsin vähemalt ühe õhtu ilma jamadeta mööda saata, aga... ma jäin tööst ilma.”

“Oh ei.” Gina ajas end sirgu, näol kaastundlik ja murelik ilme. “Mis juhtus?”

“Ära ehmata,” lohutas Tess toolil kössitades. “Mul on plaan.”

“Muidugi mõista,” lausus Gina. “Mis juhtus?”

“Kulusid piirati. Haridusametnik, kelle me ise valisime, otsustas, et eraõpetajaid järeleaitajatena kasutavate sihtasutuste toetamine pole hariv. Nii et nüüd peab sihtasutus kasutama vabatahtlikke. Lõpuks võivad nad üldse ukсед kinni panna.”

“Tess, mul on tõesti kahju,” ütles Gina. “Ausõna. Ma tean, kui tähtsad need lapsed sinu jaoks on.”

“No kuule.” Tess ajas end sirgu ja vaatas Ginat teeseldud karmusega. “Ma pole veel kaotanud. Lapsed ei kao kuhugi, mina samuti mitte. Ma pean lihtsalt leidma töökohta, mis raha sisse tooks ja samas pärastlõunad vabaks jätaks, et sihtasutuses vabatahtlikuna jätkata.” Ta muigas. “Vaatasin paar õhtut tagasi “Pretty Woman’it” ja Julia Roberts nautis nii väga Richard Gere’i käevangus rippumist, et ma kaalusin tõsiselt litsiks hakkamist, aga siis taipasin, et kolmkümmend kuus on tänavatööks liiga kõrge vanus.”

Nick koputas taas. “Tess? Kas tahad, et ma paluksin? Ma palun. Ma oskan hästi paluda. Sa pole seda näinud – sa lahkusid enne, kui ma seda sulle näidata jõudsin. Ole nüüd, Tess. Lase mind sisse.”

Gina nookas ukse poole. “Kui sa mõtled oma keha müümisele, siis tee parem üks lahti. Ta on ju endiselt rikas, eks?”

Tess noogutas. “Ma pole viimasel ajal kontrollinud, aga teades Nicki ja tema rahalebust, siis kindlasti.”

“Abiellu temaga,” soovitas Gina.

“Ei.”

“Miks mitte?”

“Esiteks pole ta mu kätt palunud,” vastas Tess. “Ja ta on vabariiklasest advokaat, nii et ema ütleks minust lahti. Ja lisaks...” Tess kortsutas kulmu. “...ma olen alati arvanud, et oleks mõistlik abielluda kellegagi, kes ei üritaks pulmapeol

peapruutneitsile külge lüüa. Sa võid mind napakaks pidada, aga...”

“Kuna selleks oleksin mina, pole sul vaja muretseda. Abiellu temaga.”

“Sa ei tunne Nicki,” lausus Tess. “Ta suudaks ka ema Teresa ära võrgutada.” Ta kallutas pea ukse poole ja kuulatas hetke. “Ja enam ei ole see vist ka oluline. Paistab, et ta tüdines ära ja läks minema.” Tess üritas pettumust mitte välja näidata. Ta ei olnud ju kavatsenud ust avada.

Siiski polnud sugugi Nicki moodi nii kergesti alla anda, olgu seal koridoris kui tahes ohtlik. Mees vist ei igatsenudki nii väga tema järele.

Pagan võtaks.